

Arrest

nr. 282 443 van 22 december 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 31 augustus 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 juli 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 oktober 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 november 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn en België te zijn binnengekomen op 21 maart 2022, dient op 24 maart 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 16 mei 2022 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 27 juni 2022.

1.3. Op 28 juli 2022 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire

beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 28 juli 2022 en luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Pakistaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van Mirpur stad, Mirpur district in de provincie Azad Kashmir in Pakistan. U ging naar school van uw vijf jaar tot uw zeventiende, u eindigde uw metric in 2014. In 2017 werkte u zeven maanden voor een gsm-fabriek. U stopte daar, toen de fabriek naar Peshawar verhuisde. Nadien werkte u als kapper voor ongeveer twee jaar in Mirpur. In 2021 volgde u voor vier maanden een opleiding ‘Russisch’ bij de ‘Film and new Media academia’ in Kiev, Oekraïne met een studentenvisum die een jaar geldig was. In Oekraïne huwde u Z., een Oekraïense vrouw, voor de wet op 24 februari 2022 om verblijfspapieren te verkrijgen.

Uw zus, S.K., huwde de zoon van uw paternale tante, M.A.. M.A. heeft de Britse nationaliteit waardoor uw zus met hem in Engeland ging wonen. Ze huwden in 2018 en scheidde een jaar later in 2019. Uw zus kwam er immers achter dat M.A. reeds wettelijk gehuwd was met een andere vrouw in Engeland. Haar ex-man bracht haar terug naar Pakistan. Tijdens die periode, in de vierde of vijfde maand van 2019, betrapte u uw neef met een andere vrouw in zijn auto, enkele dorpen naast Mirpur waren ze immers aan het kussen. Hij benaderde u hierop en jullie scholden elkaar uit. Vijf à zes dagen later kwam uw neef naar uw huis om ruzie te maken, hij wilde het paspoort van uw zus niet teruggeven. Uw jongere broer gaf een duw aan uw neef waarop uw broer verwondingen op zijn hoofd en u een messteek kreeg. De politie kwam tussen en u ging met uw broer naar het ziekenhuis. Binnen de vierentwintig uur werd er een klacht ingediend tegen uw neef. Hij werd twee à drie dagen vastgehouden in het politiekantoor waarna hij op borg vrijkwam en nog ongeveer drie maanden in Pakistan verbleef alvorens terug naar Engeland te keren. Jullie stuurden jullie zus ook terug naar Engeland met een visum. In Engeland startte uw zus een rechtszaak tegen uw neef omwille van slechte behandeling, waarop hij wederom twee weken in de gevangenis heeft gezeten. Uw zus heeft asiel gevraagd in Engeland en bescherming gekregen. Uw neef belde uw familie nog één of twee keer op, toen u nog in Pakistan verbleef, en dreigde ermee u, uw jongere broer en uw vader te vermoorden.

Bij een terugkeer naar Pakistan vreest u M.A. omdat hij u heeft bedreigd. Daarnaast vreest u armoede in Pakistan. Voorts haalt u aan dat de situatie voor Kashmirs slecht is in Pakistan.

U probeerde Pakistan te verlaten in 2017. U vertrok illegaal naar Iran waar u een maand werd vastgehouden. U keerde nadien terug naar Mirpur. Later hebt u via een smokkelaar een toeristenvisum bekomen voor Kirgistan. U vertrok op 1 maart 2021 in Pakistan en reisde via Dubai naar Kirgistan waar u 22 dagen verbleef. U verkreeg daar een studentenvisum voor Oekraïne via uw smokkelaar. U reisde op 26 maart 2021 verder per vliegtuig langs Turkije tot Oekraïne waar u op 26 à 28 maart bent aangekomen. U vertrok in Oekraïne op 24 februari 2022 omwille van de oorlog per trein via Polen en Duitsland naar België waar u op 28 februari 2022 bent aangekomen. U diende een verzoek in om internationale bescherming op 24 maart 2022.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: Kopie van de voor en achterkant van uw tijdelijke verblijfskaart van Oekraïne (21.05.21-22.04.22); kopie van de voorkant van uw visum in Oekraïne (15.04.21-13.07.21); en uw originele treinticket van Bonn naar Luik op 28 februari 2022.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient voorts te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende elementen aanhaalt die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève

of op een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Ten eerste verklaart u uw neef, M.A., te vrezen wegens ruzie omwille van uw zus, zijn ex-vrouw. Er dient allereerst gesteld te worden dat dit probleem louter van **interpersoonlijke aard** is en bijgevolg ook vreemd aan de criteria zoals die zijn voorzien in de conventie van Genève, zijnde een vrees voor vervolging omwille van uw religie, etnische origine, politieke overtuiging, nationaliteit of het behoren tot een sociale groep. Bovendien kunnen er enkele opmerkingen gemaakt worden over deze verklaringen:

Primo kan u uw verklaringen niet onderbouwen met enige documenten. U zou nochtans met uw broer naar het ziekenhuis zijn gegaan en hebt alsook een klacht neergelegd tegen uw neef (NPO, p.13,15,16). U zou ook stukken van uw zus, kopieën van de huwelijksakte en/of visa en paspoort kunnen aanbrengen wat u evenzeer niet doet. U verklaart deze documenten later door te sturen, maar het CGVS heeft tot op heden niets ontvangen (NPO, p.14). Bijgevolg blijven uw verklaringen blote beweringen aan dewelke geen geloof kan gehecht worden door inconsistente, tegenstrijdige en weinig aannemelijke verklaringen.

Secundo legt u inconsistente verklaringen af over de problemen met uw neef. Zo stelde u initieel bij de DVZ dat u uw neef betrapte met een andere vrouw en daardoor ruzie kreeg met hem zonder dat u daarbij op enige wijze naar een eerder huwelijk van hem in Engeland verwees (Zie vragenlijst CGVS, dd.16.05.22, pt.3.5). Op het CGVS verklaart u dan weer dat uw familie ruzie kreeg met uw neef omdat hij wettelijk gehuwd bleek te zijn met een andere vrouw in Engeland zonder dat u naar een incident verwees in Pakistan waarbij u uw neef zou hebben betrappt met een andere vrouw (NPO, p.12). Pas bij confrontatie verklaart u dat het over twee verschillende incidenten zou gaan, u diende bij de de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) het kort te houden waardoor toen niet alles zou zijn verteld (NPO, p.16). Dit verklaart echter niet afdoende waarom u beide incidenten, nota bene de oorzaak is van uw vluchtreden, niet zou vermelden. U werd immers gevraagd alle incidenten in detail te vertellen en werd u na het relaas opnieuw gevraagd of er nog andere incidenten waren (NPO, p.13, 15). Dat u inconsistente verklaringen neerlegt over de kern van uw relaas schaadt uw oprechtheid ernstig.

Tertio wordt bovenstaande vermoeden verder ondersteund door uw broer en vader die sindsdien veilig verbleven bij uw thuis in Mirpur, Azad Kashmir ondanks er ook bedreigingen zijn uitgesproken tegen hen (NPO, p.18). Moesten jullie werkelijk vervolgd worden door jullie neef, quod non, is het weinig aannemelijk dat ze in al die jaren op geen enkele manier uw familie hebben benaderd (NPO, p.18). U hebt niet kunnen aantonen dat u in de toekomst een werkelijke vrees dient te koesteren voor uw neef.

Wat er ook van zij hebt u *quarto* niet aangetoond dat de Pakistaanse autoriteiten geen gehoor zouden geven aan jullie verzoek tot bescherming. Zo geeft u aan dat uw neef na jullie aanklacht enkele dagen werd gearresteerd (NPO, p.15). Dat hij kort nadien werd vrijgelaten op borg vormt op zich geen voldoende bewijs dat Pakistaanse autoriteiten onvoldoende gepoogd hebben u te beschermen (NPO, p.15). U heeft ook niet aangetoond dat u bij terugkeer naar Pakistan een verhoogd risico op vervolging of ernstige schade loopt op basis van de problemen die u kende met uw neef. Des te meer aangezien uw neef in Engeland woont (NPO, p.14). In het geval dat deze problemen zich toch zouden manifesteren zou u zich bovendien kunnen beroepen op bescherming van de Pakistaanse autoriteiten.

Ten tweede blijkt uit uw verklaringen bovendien dat uw vertrek uit Pakistan niet zozeer gedreven werd door de problemen met uw neef, maar eerder uit vrees voor armoede. Zo vermeldde u bij de DVZ reeds dat u naast de problemen met uw neef Pakistan hebt verlaten omwille van armoede (Vragenlijst CGVS, dd.16.05.22, pt.3.5). U herhaalt op het CGVS dat er geen mogelijkheden zijn om te werken in uw regio in Pakistan en dat u ook bent vertrokken door armoede, zonder dat daarbij blijkt dat die armoede gelinkt zou zijn aan één van de criteria zoals die zijn voorzien in de conventie van Genève, zijnde een vrees voor vervolging omwille van uw religie, etnische origine, politieke overtuiging, nationaliteit of het behoren tot een sociale groep (NPO, p.12). Daarbovenop dateert uw eerste vluchtpoging uit Pakistan van 2017, vooraleer uw zus überhaupt is getrouwd met uw neef, wat het vermoeden versterkt dat uw initiële vluchtreden economisch gemotiveerd is (NPO, p.17). Het volstaat hierbij te herhalen dat dergelijke internationale bescherming enkel dient voor personen die hun land van herkomst zijn ontvlucht wegens een gegronde vrees voor vervolging omwille van hun ras, religie, nationaliteit, politieke overtuigingen of hun behoren tot een bepaalde sociale groep, of onder definitie van subsidiaire bescherming zoals bepaald in art.48/4, §, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Ten derde merkt het CGVS op dat het louter vermelden van slechte omstandigheden voor Kashmiri in Pakistan niet voldoende is. U laat na in concreto aan te tonen dat u hierdoor persoonlijke problemen kent

in Pakistan (NPO, p.13). U hebt daarnaast geen specifieke functie binnen de Kashmiri-gemeenschap (NPO, p.13). Waar u verwijst naar de slechte omstandigheden voor Kashmiri moet worden vastgesteld dat hieruit geen vrees voor vervolging of risico op ernstige schade in uw hoofde kan worden afgeleid. Er zijn geen indicaties waarom u een verhoogd risico zou hebben voor vervolging bij een terugkeer naar Pakistan. U maakt het zodoende niet aannemelijk in de toekomst vervolging te vrezen om deze reden.

Ten vierde wijst het CGVS erop dat u uw verzoek om internationale bescherming **extreem laattijdig** hebt gedaan. Volgens uw verklaringen was uw studentervisum (Oekraïne) een jaar geldig. Uit uw documenten blijkt dat uw visum is verlopen op 31 juli 2021. U bent daarnaast in bezit van een tijdelijke verblijfskaart die geldig was van 21 mei 2021 tot 22 april 2022. U hebt op geen enkel moment in Oekraïne een verzoek ingediend om internationale bescherming, omdat u een studentervisum had zegt u (NPO, p.4). In plaats van uw studentervisum te vernieuwen trachtte u uw verblijf in Oekraïne te verlengen door een Oekraïense vrouw te huwen om verblijfspapieren te bekommen (NPO, p.12). Toen u Oekraïne diende te verlaten wegens de oorlog die uitbrak liet u het wederom na in de landen die u passeerde asiel aan te vragen. U vergoelijkt dat dit op aanraden van vrienden was (NPO, p.20). Eénmaal in België wachtte u daarbovenop een maand alvorens een asielaanvraag in te dienen (Zie asielaanvraag; Zie document 'treinticket'). Dat u pas na zoveel maanden internationale bescherming aanvraagt bevestigt dat u niet werkelijk nood meent te hebben aan internationale bescherming. Van iemand die beweert zijn land verlaten te hebben uit vrees voor vervolging kan verwacht worden dat deze een verzoek om internationale bescherming indient wanneer die daar de kans toe krijgt. Dat u hebt nagelaten een VIB in te dienen in Oekraïne en laattijdig een verzoek indiene in België ondermijnt finaal uw nood aan internationale bescherming. Dat u een wettelijk huwelijk om verblijfspapieren te bekommen zou betekend hebben in Oekraïne verandert verder niets aan bovenstaande beslissing.

De **documenten** die u neerlegt op het CGVS kunnen bovenstaande appreciatie niet in de positieve zin doen ombuigen. Uw verblijfskaart (kopie), visum (kopie) en treinticket (origineel gezien) ondersteunen hoogstens uw verblijf en reisroute. Verder legt u geen enkel identiteitsdocument van Pakistan neer, alsook geen enkele ondersteuning van uw problemen in Pakistan. U verklaart dat u nog enkele documenten per mail zou doorsturen, maar die zijn tot op heden niet ontvangen. Wat er ook van zij dient opgemerkt te worden dat aan Pakistaanse documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is. Documenten hebben immers enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen. Verder kennen kopieën weinig bewijswaarde gezien ze makkelijk na te maken zijn. Bovendien blijkt uit de aan uw dossier toegevoegde informatie dat (ver)vals(t)e documenten vaak voorkomen in Pakistan.

U heeft dan ook niet aannemelijk gemaakt dat u uw land van herkomst heeft verlaten omdat er in uw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan, noch dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door Cedoca (zie **EASO Country of Origin Information Report: Pakistan Security Situation van oktober 2021** beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_10_EASO_COI_Report_Pakistan_Security_situation.pdf of https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_pakistan_security_situation_20211027.pdf) blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvinden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici gevisieerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er echter voor dat er ook willekeurig slachtoffers vallen. Daarnaast vinden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats

die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormen religieuze minderheden, en dan vooral de sjiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen zijn echter eerder uitzondering dan regel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de veiligheidssituatie in geheel Pakistan de voorbije jaren verbeterd is en deze trend zich in het voorbije jaar in het algemeen op enkele lokale uitzonderingen na heeft verdergezet. Zo is er in Pakistan sprake van een verdere daling in het aantal veiligheidsincidenten voor het jaar 2020. De cijfers van de eerste zeven maanden van 2021 wijzen op een toename van het aantal incidenten en burgerslachtoffers in vergelijking met dezelfde periode in 2020. Volgens experts wordt de periode 2020-2021 gekenmerkt door veranderde terreurtactieken, de hereniging van de Pakistaanse Taliban, en een toename in spanningen tussen soennieten en sjiïeten. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat de veiligheidssituatie in bepaalde Pakistaanse regio's tot op heden problematisch blijft, waarbij het aantal incidenten en slachtoffers gestaag toeneemt. Het noordwesten van Pakistan wordt terug geteisterd door opflakkerend geweld, voornamelijk gepleegd door militanten. Uit dezelfde informatie blijkt evenwel dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan, meer bepaald in de tribale districten in Khyber-Pakhtunkwa (KP) (de voormalige FATA). Deze districten werden in mei 2018 aan Khyber-Pakhtunkwa toegevoegd en vormen sindsdien administratief deel van de provincie. In bepaalde van deze districten, meer specifiek Noord- en Zuid-Waziristan, is de veiligheidssituatie precair en zal aan verzoekers afkomstig uit deze regio de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet worden toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Hoewel de situatie in de overige delen van KP en de provincies Punjab, Sindh, Balochistan en in Pakistan controlled Kashmir (PcK) verontrustend en zorgwekkend kan voorkomen, is de omvang en de intensiteit van het geweld er beduidend lager dan in het noordwesten van Pakistan.

Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend kan zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Azad Kashmir te worden beoordeeld.

De regio van Kashmir wordt verdeeld onder Pakistan, India en China. Zowel Pakistan als India eisen de volledige regio op wat al jaren voor spanningen zorgt. De grens tussen het Pakistaanse en Indische deel van Kashmir, de zogenaamde "Line of Control" (LoC) is één van de meest gemilitariseerde regio's in de wereld. In 2020 kondigde de overheid aan dat Gilgit-Baltistan de status van provincie zou krijgen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat Azad-Kashmir 3 tot 4.5 miljoen inwoners telt en Gilgit-Baltistan telt er nog eens 2 miljoen. Wat betreft Azad Kashmir werden er volgens ACLED in 2020, 129 veiligheidsincidenten gemeld. PIPS en PICSS registreerden beiden geen enkel incident. Tijdens de eerste helft van 2021 vonden er volgens ACLED 3 gewelddadige incidenten plaats, terwijl PIPS melding maakt van 6 en PICSS van 1 incident. Voor de regio Gilgit-Baltistan registreerde ACLED in 2020 2 incidenten; PIPS en PICSS registreerden geen enkel incident. Gedurende de eerste helft van 2021 registreerden noch ACLED, PIPS of PICSS enig incident. Beide regio's worden dan ook als stabiel omschreven. Na verschillende wederzijdse overtredingen van het staakt-het-vuren aan de "LoC" in 2020 hebben Pakistan en India het staakt-het-vuren akkoord herbevestigd.

Tijdens de rapporteringsperiode werden geen slachtoffers vastgesteld in Azad Kashmir en slechts 7 in GilgitBaltistan.

Er wordt geen melding gemaakt van een interne of externe ontheemding binnen of buiten Azad Kashmir en GilgitBaltistan.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er in Azad Kashmir en GilgitBaltistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Azad Kashmir en Gilgit-Baltistan in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar Azad Kashmir en Gilgit-Baltistan een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Azad Kashmir. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker een schending aan van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 48/6, §5 van de Vreemdelingenwet, van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker is er zich van bewust dat hij geen documenten heeft bijgebracht en geeft aan zijn uiterste best te zullen doen om alsnog die documenten bij te brengen.

Hij vervolgt dat het eerste gehoor zeer kort was en het niet voor iedereen is weggelegd om een relaas in een paar lijntjes te kunnen samenvatten opdat alle relevante zaken zouden worden vermeld. Het kan hem niet verweten worden dat hij niet in staat was om alles te vermelden gelet op de kwaliteit en omstandigheden waarin dergelijk verhoor wordt afgenomen.

Vervolgens wijst hij erop dat zijn neef zich in het Verenigd Koninkrijk bevindt en dat zijn hele familie de dag vrees waarop hij zal beslissen om terug te keren.

Verzoeker kaart aan dat er in Pakistan niet voldoende beschermingsmogelijkheden zijn nu de Pakistaanse politie door en door corrupt is. Hij verwijst dienaangaande naar een artikel *“Pakistan: new government must tackle police corruption and killings”* van 28/4/2022 en geeft aan dat het een raadsel is op welke bronnen de commissaris-generaal zich baseert ten einde te stellen dat de Pakistaanse overheid hem wel zal beschermen. Hij was zeer verbaasd te vernemen dat zijn neef een paar dagen na de aanklacht weer vrij rondliep, zoals hij ook meegedeeld heeft tijdens zijn persoonlijk onderhoud.

Hij wijst er nog op dat hij niet uit een bevoorrecht milieu komt maar dat hij nooit zou vertrokken zijn omwille van economische problemen alleen. Het zijn wel degelijk de problemen met zijn neef en vrees voor zijn leven die hem ertoe hebben aangezet om zijn herkomstland te ontvluchten.

Ten slotte meent hij dat het hem niet verweten kan worden geen bescherming te hebben verzocht in Oekraïne nu dit geen Europees land is en hij er over een verblijfsrecht beschikte.

3. Nieuwe stukken

Er worden geen nieuwe stukken overgemaakt.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Het asiel- en vluchtrelaas van verzoeker kan als volgt worden samengevat. Verzoeker vreest bij terugkeer naar Pakistan zijn neef wegens een ruzie omwille van zijn zus. Daarnaast verklaart verzoeker zijn herkomstland ook verlaten te hebben omwille van de armoede en de problemen die Kashmiris in Pakistan hebben.

Middels de bestreden beslissing oordeelt de commissaris-generaal vooreerst dat :

- A) de vrees voor zijn neef omwille van een ruzie tussen die laatste en diens ex-vrouw – de zus van verzoeker – een probleem betreft van louter interpersoonlijke aard en vreemd is aan de criteria vervat in het Vluchtelingenverdrag. Daarenboven licht de commissaris-generaal m.b.t. die vermeende ruzie toe dat i) verzoekers verklaringen niet onderbouwd worden met enige documenten, waardoor hij niet verder komt dan blote beweringen; ii) verzoeker inconsistente verklaringen aflegt over de problemen met zijn neef en hij bij de DVZ geen melding heeft gemaakt van een eerder huwelijk in Engeland; iii) verzoekers broer en vader nog steeds in Mirpur verblijven ondanks de bedreigingen die ook tegen hen werden geuit; iv) verzoeker niet heeft aangetoond dat de Pakistaanse autoriteiten geen gehoor zouden geven aan een verzoek tot bescherming nu hij aangeeft dat zijn neef, enkele dagen na zijn aanklacht, werd gearresteerd.
- B) Ten tweede oordeelt de commissaris-generaal dat verzoekers reden voor vlucht uit Pakistan eerder gelegen is in een vrees voor armoede, terwijl niet blijkt dat die armoede gelinkt zou zijn aan één van de criteria van het Vluchtelingenverdrag.
- C) Ten derde merkt het CGVS op dat het louter vermelden van slechte omstandigheden voor Kashmiri in Pakistan niet voldoende is en dat verzoeker nalaat *in concreto* aan te tonen dat hij hierdoor persoonlijke problemen kent in Pakistan of om in de toekomst om die reden vervolging te vrezen.
- D) Ten vierde wordt erop gewezen dat verzoekers beschermingsverzoek extreem laattijdig werd ingediend nu is gebleken dat i) hij tijdens zijn verblijf in Oekraïne geen beschermingsverzoek heeft ingediend; ii) hij getracht heeft zijn verblijf in Oekraïne te verlengen door een Oekraïense vrouw te huwen om verblijfspapieren te bekomen en; iii) hij bij vertrek uit Oekraïne naliët om in de landen die hij doorkruiste een verzoek om internationale bescherming in te dienen.
- E) Tenslotte oordeelt de commissaris-generaal dat de voorgelegde documenten bovenstaande appreciatie niet in positieve zin kunnen doen ombuigen.

Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat er in zijn hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke en systematische vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag bestaat. De bevindingen uit de bestreden beslissing zijn, zoals verder blijkt *infra*, voldoende determinerend. Verzoeker onderneemt in zijn verzoekschrift geen enkele dienstige poging om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen.

4.3.2. Vooreerst stelt de Raad vast dat verzoekers vrees tweeledig is. Enerzijds vreest hij zijn neef, anderzijds geeft verzoeker aan dat hij vertrokken is uit Pakistan wegens de armoede en omdat de omstandigheden van de Kashmiri sowieso slecht zijn (CGVS verhoor, p. 13).

Met betrekking tot verzoekers vermeende problemen met zijn neef oordeelt de Raad dat verzoeker niet aantoonde dat dergelijke problemen verband houden met de criteria zoals zijn voorzien in het Vluchtelingenverdrag, zijnde een vrees voor vervolging omwille van religie, etnische origine, politieke overtuiging, nationaliteit of het behoren tot en sociale groep. Verzoekers betoog in het verzoekschrift doet hierover niet anders oordelen. De volgende motieven zijn derhalve pertinent en draagkrachtig en worden door de Raad tot de zijne gemaakt: *“Ten eerste verklaart u uw neef, M.A., te vrezen wegens ruzie omwille van uw zus, zijn ex-vrouw. Er dient allereerst gesteld te worden dat dit probleem louter van interpersoonlijke aard is en bijgevolg ook vreemd aan de criteria zoals die zijn voorzien in de conventie van Genève, zijnde een vrees voor vervolging omwille van uw religie, etnische origine, politieke overtuiging, nationaliteit of het behoren tot een sociale groep.”*

Hierbij dient nog te worden vastgesteld dat verzoeker bovendien niet aannemelijk maakt dat hij geen beroep zou kunnen doen op de Pakistaanse autoriteiten om een redelijke bescherming tegen de beweerde “agressie” van deze neef te verkrijgen, nu hij verklaart dat hij in staat was om een klacht in te dienen naar aanleiding van een gevecht met zijn neef, dat zijn neef voor de rechtbank is verschenen en dat hij vervolgens op borg werd vrijgelaten (CGVS verhoor 14). De commissaris-generaal oordeelt dienaangaande op goede gronden wat volgt: *“Wat er ook van zij hebt u quarto niet aangetoond dat de Pakistaanse autoriteiten geen gehoor zouden geven aan jullie verzoek tot bescherming. Zo geeft u aan dat uw neef na jullie aanklacht enkele dagen werd gearresteerd (NPO, p.15). Dat hij kort nadien werd*

vrijgelaten op borg vormt op zich geen voldoende bewijs dat Pakistaanse autoriteiten onvoldoende gepoogd hebben u te beschermen (NPO, p.15). U heeft ook niet aangetoond dat u bij terugkeer naar Pakistan een verhoogd risico op vervolging of ernstige schade loopt op basis van de problemen die u kende met uw neef. Des te meer aangezien uw neef in Engeland woont (NPO, p.14). In het geval dat deze problemen zich toch zouden manifesteren zou u zich bovendien kunnen beroepen op bescherming van de Pakistaanse autoriteiten.” Dat verzoeker niet akkoord gaat met de vrijlating op borg, betreft niet meer dan een loutere persoonlijke mening die geen afbreuk vermag te doen aan de geleverde bescherming door de autoriteiten. Waar verzoeker in het verzoekschrift hierbij nog aankaart dat de Pakistaanse politie door en door corrupt is, merkt de Raad op dat uit de door verzoeker bijgebrachte informatie en artikels niet mag blijken dat elke procedure om overheidsbescherming te verkrijgen bij voorbaat zinloos dan wel ondoeltreffend of zelfs gevaarlijk zou zijn of dat er geen enkele overheidsbescherming toegankelijk is waar redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade worden getroffen. Bovendien lijkt de informatie evenmin van toepassing te zijn geweest op de situatie waarin verzoeker zich bevindt, die zich blijkens zijn eigen verklaringen wel degelijk kon begeven naar de politie om er een klacht in te dienen tegen zijn neef en dat dit bovendien werd opgevolgd daar die klacht geleid heeft tot een rechtszaak en een vrijlating op borg. Dat verzoeker aldus niet in de mogelijkheid is geweest om bescherming te vragen, blijkt allerminst uit zijn verklaringen. Zoals reeds *supra* aangestipt, betreft het enkele gegeven dat verzoeker verbaasd was te vernemen dat zijn neef vrij kon komen op borg en hij hiermee niet akkoord gaat, niet meer dan een persoonlijke mening die geen afbreuk kan doen aan voorgaande vaststellingen.

Dat verzoeker niet in staat is om enige documenten bij te brengen die zijn relaas zouden kunnen ondersteunen, is zeer opmerkelijk te meer nu verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud, nadat hij melding maakte van zijn ruzie, zijn verblijf in het ziekenhuis en zijn ingediende klacht uitdrukkelijk aangaf dat hij hiervan documenten heeft die zich in Pakistan bevinden. Hij voegde nog toe dat hij zal trachten om die documenten nog over te maken (CGVS verhoor, p 14). Dat hij heeft nagelaten dergelijke documenten bij te brengen, hoewel hij nog contact heeft met zijn ouders (CGVS verhoor, p. 10) zet de geloofwaardigheid van zijn vermeende problemen en verklaringen op de helling. In het verzoekschrift geeft hij aan dat hij zich er bewust van is dat hij geen documenten heeft bijgebracht en dat hij zijn best zal doen om deze nog over te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin niet is geslaagd nu hij geen nieuwe stukken heeft overgemaakt. Hij slaagt er derhalve niet in om de pertinente motieven dienaangaande uit de bestreden beslissing te weerleggen: “*Primo kan u uw verklaringen niet onderbouwen met enige documenten. U zou nochtans met uw broer naar het ziekenhuis zijn gegaan en hebt alsook een klacht neergelegd tegen uw neef (NPO, p.13,15,16). U zou ook stukken van uw zus, kopieën van de huwelijksakte en/of visa en paspoort kunnen aanbrengen wat u evenzeer niet doet. U verklaart deze documenten later door te sturen, maar het CGVS heeft tot op heden niets ontvangen (NPO, p.14). Bijgevolg blijven uw verklaringen blote beweringen aan dewelke geen geloof kan gehecht worden door inconsistente, tegenstrijdige en weinig aannemelijke verklaringen.*”

De Raad stelt vervolgens vast dat de door de commissaris-generaal vastgestelde inconsistenties tussen het verhoor op de DVZ en het verhoor op het CGVS niet betwist worden door verzoeker. Hij tracht de opgeworpen inconsistenties in het verzoekschrift te verantwoorden, stellende dat zijn verhoor bij de DVZ zeer kort was en het niet voor iedereen is weggelegd om een relaas in een paar lijntjes samen te vatten. Met dergelijke kritiek doet hij echter geen afbreuk aan de motieven dienaangaande die luiden als volgt: “*Secundo legt u inconsistente verklaringen af over de problemen met uw neef. Zo stelde u initieel bij de DVZ dat u uw neef betrapte met een andere vrouw en daardoor ruzie kreeg met hem zonder dat u daarbij op enige wijze naar een eerder huwelijk van hem in Engeland verwees (Zie vragenlijst CGVS, dd. 16.05.22, pt.3.5). Op het CGVS verklaart u dan weer dat uw familie ruzie kreeg met uw neef omdat hij wettelijk gehuwd bleek te zijn met een andere vrouw in Engeland zonder dat u naar een incident verwees in Pakistan waarbij u uw neef zou hebben betrappt met een andere vrouw (NPO, p.12). Pas bij confrontatie verklaart u dat het over twee verschillende incidenten zou gaan, u diende bij de de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) het kort te houden waardoor toen niet alles zou zijn verteld (NPO, p.16). Dit verklaart echter niet afdoende waarom u beide incidenten, nota bene de oorzaak is van uw vluchtreden, niet zou vermelden. U werd immers gevraagd alle incidenten in detail te vertellen en werd u na het relaas opnieuw gevraagd of er nog andere incidenten waren (NPO, p.13, 15). Dat u inconsistente verklaringen neerlegt over de kern van uw relaas schaadt uw oprechtheid ernstig.*” Uit de stukken van het dossier blijkt in dit kader immers genoegzaam dat verzoekers verklaringen en de inhoud van de vragenlijst bij de DVZ weldegelijk aan verzoeker werden voorgelezen, waarna hij deze uitdrukkelijk ondertekende voor akkoord. Hiermee gaf hij aan dat deze juist zijn en overeenstemmen met de werkelijkheid. Bovendien blijkt dat verzoeker bij de DVZ weldegelijk de kans kreeg om zijn relaas op een gedegen wijze uiteen te zetten en hij specifiek bevraagd werd waarom hij bedreigd werd door zijn neef. Tevens werd hem aan het einde de

kans geboden om nog opmerkingen toe te voegen. Dat hij aldaar verhinderd zou zijn geweest om bepaalde zaken uiteen te zetten, kan niet worden gevolgd. Dit geldt nog des te meer nu verzoeker bij de DVZ daarnaast duidelijk aangaf dat hij, benevens de in de vragenlijst aangehaalde problemen, geen andere problemen had gekend (met zijn autoriteiten, zijn medeburgers of van andere aard) (AD CGVS, vragenlijst, vragen 7, a), b) en c)). Daarenboven maakte verzoeker, die bovendien een kopie van de vragenlijst ontving bij de DVZ, er bij het CGVS nergens melding van dat hij bij de DVZ – al dan niet ten gevolge van de door hem in het verzoekschrift op algemene wijze aangehaalde omstandigheden en elementen – verhinderd zou zijn geweest om zijn relaas op een gedegen wijze uiteen te zetten, gaf hij bij het CGVS integendeel eenduidig aan geen opmerkingen te hebben bij het persoonlijk onderhoud bij de DVZ en stelde hij bij het CGVS duidelijk dat hij bij de DVZ alle redenen voor zijn verzoek kort kon uiteenzetten (CGVS verhoor, p. 3). Ook verzoekers advocaat formuleerde bij het CGVS nergens enige opmerking omtrent het voorgaande.

Dat verzoeker tenslotte verklaarde dat zijn ouders geen problemen kennen in Pakistan (CGVS verhoor, p. 10), terwijl hij tegelijk aangaf dat ook zijn vader ermee bedreigd werd vermoord te worden (CGVS verhoor, p. 18), zet de geloofwaardigheid van zijn verklaringen aangaande de ruzie met zijn neef verder op de helling. De commissaris-generaal oordeelde dienaangaande op goede gronden wat volgt: *“Tertio wordt bovenstaande vermoeden verder ondersteund door uw broer en vader die sindsdien veilig verbleven bij uw thuis in Mirpur, Azad Kashmir ondanks er ook bedreigingen zijn uitgesproken tegen hen (NPO, p.18). Moesten jullie werkelijk vervolgd worden door jullie neef, quod non, is het weinig aannemelijk dat ze in al die jaren op geen enkele manier uw familie hebben benaderd (NPO, p.18). U hebt niet kunnen aantonen dat u in de toekomst een werkelijke vrees dient te koesteren voor uw neef.”*

Door in het verzoekschrift erop te wijzen dat zijn neef zich in het Verenigd Koninkrijk bevindt en dat zijn hele familie de dag vreest waarop hij zal beslissen om terug te keren, brengt hij geen elementen aan die afbreuk kunnen doen aan voorgaande vaststellingen.

In navolging van de commissaris-generaal, oordeelt de Raad dat de door verzoeker ingeroepen armoede, als reden waarom hij zijn land is ontvlucht, evenmin verband houdt met de criteria zoals bepaald in het Vluchtelingenverdrag. Door in het verzoekschrift dan plots voor te houden dat hij nooit vertrokken zou zijn om die redenen alleen, brengt hij geen elementen aan die hierop een ander licht werpen en is hij niet in staat om de volgende pertinente en draagkrachtige motieven zoals uiteengezet in de bestreden beslissing, te weerleggen: *“Ten tweede blijkt uit uw verklaringen bovendien dat uw vertrek uit Pakistan niet zozeer gedreven werd door de problemen met uw neef, maar eerder uit vrees voor armoede. Zo vermeldde u bij de DVZ reeds dat u naast de problemen met uw neef Pakistan hebt verlaten omwille van armoede (Vragenlijst CGVS, dd.16.05.22, pt.3.5). U herhaalt op het CGVS dat er geen mogelijkheden zijn om te werken in uw regio in Pakistan en dat u ook bent vertrokken door armoede, zonder dat daarbij blijkt dat die armoede gelinkt zou zijn aan één van de criteria zoals die zijn voorzien in de conventie van Genève, zijnde een vrees voor vervolging omwille van uw religie, etnische origine, politieke overtuiging, nationaliteit of het behoren tot een sociale groep (NPO, p.12). Daarbovenop dateert uw eerste vluchtpoging uit Pakistan van 2017, vooraleer uw zus überhaupt is getrouwd met uw neef, wat het vermoeden versterkt dat uw initiële vluchtreden economisch gemotiveerd is (NPO, p.17). Het volstaat hierbij te herhalen dat dergelijke internationale bescherming enkel dient voor personen die hun land van herkomst zijn ontvlucht wegens een gegronde vrees voor vervolging omwille van hun ras, religie, nationaliteit, politieke overtuigingen of hun behoren tot een bepaalde sociale groep, of onder definitie van subsidiaire bescherming zoals bepaald in art.48/4, §, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Ten derde merkt het CGVS op dat het louter vermelden van slechte omstandigheden voor Kashmiri in Pakistan niet voldoende is. U laat na in concreto aan te tonen dat u hierdoor persoonlijke problemen kent in Pakistan (NPO, p.13). U hebt daarnaast geen specifieke functie binnen de Kashmiri-gemeenschap (NPO, p.13). Waar u verwijst naar de slechte omstandigheden voor Kashmiri moet worden vastgesteld dat hieruit geen vrees voor vervolging of risico op ernstige schade in uw hoofde kan worden afgeleid. Er zijn geen indicaties waarom u een verhoogd risico zou hebben voor vervolging bij een terugkeer naar Pakistan. U maakt het zodoende niet aannemelijk in de toekomst vervolging te vrezen om deze reden.”* Bovendien ontwaart de Raad geen elementen uit de notities van het persoonlijk onderhoud waaruit blijkt dat verzoeker is opgegroeid in armoede en die erop zouden wijzen dat hij niet in de meest elementaire levensbehoeften zou hebben kunnen voorzien. Immers uit verzoekers verklaringen blijkt daarentegen dat hij sedert zijn 5 jaar naar school gaat (CGVS verhoor, p. 6), dat hij met zijn familie altijd in hetzelfde huis heeft gewoond (CGVS verhoor, p. 4), dat hij in staat was om via een smokkelaar in Oekraïne te gaan studeren (CGVS verhoor, p. 7), dat hij kan lezen en schrijven (CGVS verhoor, p. 7) en dat hij heeft kunnen werken in Pakistan, zijnde 7 maanden in een GSM winkel (CGVS verhoor p. 7) en twee jaar in een kapperszaak (CGVS verhoor, p. 7). Ook zijn broers en zussen hebben allemaal school kunnen lopen en zijn vader is werkzaam

als chauffeur bij de brandweer (CGVS verhoor, p. 8-9). Verzoekers betoog in het verzoekschrift strookt geenszins met zijn verklaringen en is geenszins dienstig.

Verzoekers houding getuigt evenmin van een nood aan internationale bescherming nu hij geen beschermingsverzoek heeft ingediend in Oekraïne en evenmin in de landen die hij heeft doorkruist om België te bereiken. Verzoeker kan zich bezwaarlijk verschuilen achter het feit dat Oekraïne geen "Europees" land is, nu Oekraïne wel degelijk ondertekenaar is van het Vluchtelingenverdrag. Dat hij er na zijn aankomst, ondanks zijn problemen met zijn neef die de aanleiding hebben gevormd voor zijn vertrek uit Pakistan, geen beschermingsverzoek heeft ingediend, maar ervoor opteerde om er via een huwelijk zijn verblijf te verlengen, getuigt allerminst van enige ernst van zijn vermeende vrees. Ook het feit dat hij geen verzoek om internationale bescherming heeft ingediend in de landen die hij doorkruist heeft om uiteindelijk in België aan te komen, getuigt allerminst van een nood aan internationale bescherming. De commissaris-generaal oordeelde derhalve op goede gronden wat volgt: *"Ten vierde wijst het CGVS erop dat u uw verzoek om internationale bescherming extreem laattijdig hebt gedaan. Volgens uw verklaringen was uw studentervisum (Oekraïne) een jaar geldig. Uit uw documenten blijkt dat uw visum is verlopen op 31 juli 2021. U bent daarnaast in bezit van een tijdelijke verblijfskaart die geldig was van 21 mei 2021 tot 22 april 2022. U hebt op geen enkel moment in Oekraïne een verzoek ingediend om internationale bescherming, omdat u een studentervisum had zegt u (NPO, p.4). In plaats van uw studentervisum te vernieuwen trachtte u uw verblijf in Oekraïne te verlengen door een Oekraïense vrouw te huwen om verblijfspapieren te bekommen (NPO, p.12). Toen u Oekraïne diende te verlaten wegens de oorlog die uitbrak liet u het wederom na in de landen die u passeerde asiel aan te vragen. U vergoelijkt dat dit op aanraden van vrienden was (NPO, p.20). Eénmaal in België wachtte u daarbovenop een maand alvorens een asielaanvraag in te dienen (Zie asielaanvraag; Zie document 'treinticket'). Dat u pas na zoveel maanden internationale bescherming aanvraagt bevestigt dat u niet werkelijk nood meent te hebben aan internationale bescherming. Van iemand die beweert zijn land verlaten te hebben uit vrees voor vervolging kan verwacht worden dat deze een verzoek om internationale bescherming indient wanneer die daar de kans toe krijgt. Dat u hebt nagelaten een VIB in te dienen in Oekraïne en laattijdig een verzoek indiende in België ondermijnt finaal uw nood aan internationale bescherming. Dat u een wettelijk huwelijk om verblijfspapieren te bekommen zou betekend hebben in Oekraïne verandert verder niets aan bovenstaande beslissing."* Verzoeker slaagt er niet in om voorgaande motieven te doen ombuigen.

Tenslotte dient te worden opgemerkt dat verzoeker geen enkel betoog heeft ontwikkeld tegen de motivering omtrent de door hem voorgelegde documenten, waardoor ook die motieven integraal worden bijgetreden door de Raad: *"De documenten die u neerlegt op het CGVS kunnen bovenstaande appreciatie niet in de positieve zin doen ombuigen. Uw verblijfskaart (kopie), visum (kopie) en treinticket (origineel gezien) ondersteunen hoogstens uw verblijf en reisroute. Verder legt u geen enkel identiteitsdocument van Pakistan neer, alsook geen enkele ondersteuning van uw problemen in Pakistan. U verklaart dat u nog enkele documenten per mail zou doorsturen, maar die zijn tot op heden niet ontvangen. Wat er ook van zij dient opgemerkt te worden dat aan Pakistaanse documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is. Documenten hebben immers enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen. Verder kennen kopieën weinig bewijswaarde gezien ze makkelijk na te maken zijn. Bovendien blijkt uit de aan uw dossier toegevoegde informatie dat (ver)vals(t)e documenten vaak voorkomen in Pakistan."*

Gelet op voorgaande oordeelt de Raad dat verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op zijn asielmotieven. Hij beperkt zich tot het herhalen van het asielaanvraag en het formuleren van loutere beweringen, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de voorgaande conclusies kunnen weerleggen.

4.3.3. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.4.1. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet.

4.4.2. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat: *Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door Cedoca (zie **EASO Country of Origin Information Report: Pakistan Security Situation van oktober 2021** beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_10_EASO_COI_Report_Pakistan_Security_situation.pdf of https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_pakistan_security_situation_20211027.pdf blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvinden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici gevisieerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er echter voor dat er ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vinden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormen religieuze minderheden, en dan vooral de sjiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen zijn echter eerder uitzondering dan regel.*

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de veiligheidssituatie in geheel Pakistan de voorbije jaren verbeterd is en deze trend zich in het voorbije jaar in het algemeen op enkele lokale uitzonderingen na heeft verdergezet. Zo is er in Pakistan sprake van een verdere daling in het aantal veiligheidsincidenten voor het jaar 2020. De cijfers van de eerste zeven maanden van 2021 wijzen op een toename van het aantal incidenten en burgerslachtoffers in vergelijking met dezelfde periode in 2020. Volgens experts wordt de periode 2020-2021 gekenmerkt door veranderde terreurtactieken, de hereniging van de Pakistaanse Taliban, en een toename in spanningen tussen soennieten en sjiieten. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat de veiligheidssituatie in bepaalde Pakistaanse regio's tot op heden problematisch blijft, waarbij het aantal incidenten en slachtoffers gestaag toeneemt. Het noordwesten van Pakistan wordt terug geteisterd door opflakkerend geweld, voornamelijk gepleegd door militanten. Uit dezelfde informatie blijkt evenwel dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan, meer bepaald in de tribale districten in Khyber-Pakhtunkwa (KP) (de voormalige FATA). Deze districten werden in mei 2018 aan Khyber-Pakhtunkwa toegevoegd en vormen sindsdien administratief deel van de provincie. In bepaalde van deze districten, meer specifiek Noord- en Zuid-Waziristan, is de veiligheidssituatie precair en zal aan verzoekers afkomstig uit deze regio de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet worden toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Hoewel de situatie in de overige delen van KP en de provincies Punjab, Sindh, Balochistan en in Pakistan controlled Kashmir (PcK) verontrustend en zorgwekkend kan voorkomen, is de omvang en de intensiteit van het geweld er beduidend lager dan in het noordwesten van Pakistan.

Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend kan zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Azad Kashmir te worden beoordeeld.

De regio van Kashmir wordt verdeeld onder Pakistan, India en China. Zowel Pakistan als India eisen de volledige regio op wat al jaren voor spanningen zorgt. De grens tussen het Pakistaanse en Indische deel van Kashmir, de zogenaamde “Line of Control” (LoC) is één van de meest gemilitariseerde regio's in de wereld. In 2020 kondigde de overheid aan dat Gilgit-Baltistan de status van provincie zou krijgen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat Azad-Kashmir 3 tot 4.5 miljoen inwoners telt en Gilgit-Baltistan telt er nog eens 2 miljoen. Wat betreft Azad Kashmir werden er volgens ACLED in 2020, 129 veiligheidsincidenten gemeld. PIPS en PICSS registreerden beiden geen enkel incident. Tijdens de eerste helft van 2021 vonden er volgens ACLED 3 gewelddadige incidenten plaats, terwijl PIPS melding maakt van 6 en PICSS van 1 incident. Voor de regio Gilgit-Baltistan registreerde ACLED in 2020 2 incidenten; PIPS en PICSS registreerden geen enkel incident. Gedurende de eerste helft van 2021 registreerden noch ACLED, PIPS of PICSS enig incident. Beide regio's worden dan ook als stabiel omschreven. Na verschillende wederzijdse overtredingen van het staakt-het-vuren aan de "LoC" in 2020 hebben Pakistan en India het staakt-het-vuren akkoord herbevestigd.

Tijdens de rapporteringsperiode werden geen slachtoffers vastgesteld in Azad Kashmir en slechts 7 in GilgitBaltistan.

Er wordt geen melding gemaakt van een interne of externe ontheemding binnen of buiten Azad Kashmir en GilgitBaltistan.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er in Azad Kashmir en GilgitBaltistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Azad Kashmir en Gilgit-Baltistan in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar Azad Kashmir en Gilgit-Baltistan een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Azad Kashmir. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld."

Verzoeker haalt verder geen persoonlijke omstandigheden aan die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Azad Kashmir en Gilgit-Baltistan in zijn hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat hij bij een terugkeer een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Azad Kashmir en Gilgit-Baltistan in Pakistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b), of c), van de Vreemdelingenwet.

4.5. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

4.6. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig december tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. I. FLORIO,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. CUYKENS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. CUYKENS

I. FLORIO